

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi kansaneläkelain 3 ja 59 §:n, vuodelta 1982 suoritettavasta työnantajan sosiaaliturvamaksusta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta annetun lain 1 §:n sekä vuodelta 1982 suoritettavasta työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että kustannuspainoiden alentamiseksi ja välillisten työvoimakustannusten vähentämiseksi työnantajan sosiaaliturvamaksua alennettaisiin muuttamalla sosiaaliturvamaksun porrastusta ja tarkistamalla samalla porrastuksessa sovellettavan poistorajan markkamäärä 200 000 markaksi.

Sosiaaliturvamaksun alentaminen kohdistetaan pientä ja keskisuurta yritystoimintaa suosivaksi, jolloin julkinen taho jää alennuksen ulkopuolelle.

Sosiaaliturvamaksun yksityiselle työnantajataholle kohdistuvasta alennuksesta olisi 0,45 prosenttiyksikköä työnantajan sairausvakuutusmaksun alennusta ja keskimäärin 0,35 prosenttiyksikköä kansaneläkemaksun alennusta. Yksityisen työnantajan sairausvakuutusmaksu olisi siten 1,90 prosenttia ja kansaneläkemaksu 4,10, 5,05 tai 5,60 prosenttia ja julkisen työnanta-

jan sairausvakuutusmaksu olisi 2,35 prosenttia ja kansaneläkemaksu 4,60 prosenttia ennakoperinnän alaisten palkkojen määrästä.

Kokonaisuutena sosiaaliturvamaksun alennus vähentää sosiaaliturvamaksun tuottoa vuositasolla noin 600 miljoonalla markalla. Vuoden 1982 palkkojen perusteella maksettavan sosiaaliturvamaksun tuotto alenisi noin 410 miljoonalla markalla.

Esitykseen sisältyy myös ehdotus kansaneläkerahastoa koskevien säännösten muuttamiseksi, jolla valtion varoilla turvataan vähimmäiseläkeuudistuksen toteutuminen ehdotetuista maksualennuksista riippumatta.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun alentamiseen liittyvät lainmuutokset on ehdotettu tulemaan voimaan 1 päivästä toukokuuta 1982. Kansaneläkerahastoon liittyvät muutokset tulisivat voimaan vuoden 1983 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suorittamisvelvollisuus

Työnantaja on velvollinen maksamastaan palkasta suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksuna työnantajan lapsilisämaksua, sairausvakuutusmaksua ja kansaneläkemaksua (laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta, 366/63, 1 §). Vuoden 1982 alusta työnantajan kansaneläkemaksun suuruus on ollut työnantajan sosiaaliturvamaksuluokasta riippuen 4,625, 5,125 ja 5,625 % (802/81) sekä sairausvakuutusmaksu 2,35 % (479/81) työntekijälle suoritettuna ennakoperinnän alaisen palkan määrät. Työnantajan lapsilisämaksu on jätetty perimättä kokonaan 1 päivästä maaliskuuta 1981 lukien (1087/80 ja 802/81). Mainitut mak-

sut yhteenlaskien työnantajan sosiaaliturvamaksu on vuoden 1982 alusta ollut 6,975, 7,475 ja 7,975 % (873/81).

1.2. Työnantajan sosiaaliturvamaksun nykyinen porrastus

Voimassa oleva työnantajan sosiaaliturvamaksun porrastus, josta säädetään kansaneläkelain 3 §:ssä, tuli voimaan 1 päivästä huhtikuuta 1973 (956/72). Sen tavoitteena on lisätä sosiaaliturvamaksun tuottoa ja erilaistaa sen kohtaantoa yritysten pääomavaltaisuuden mukaan. Porrastuksella pyrittiin myös tasamaan sitä epäsuhdetta, mikä vallitsi toisaalta suuryritysten ja toisaalta keskisuurten ja pienten yritysten välillä verrattaessa näiden maksaman sosiaaliturvamaksun suhteellista osuutta yritysten tuloslaskelman kuluista. Samalla pääomavaltaisilta yrityksiltä kerättäisiin maksettuihin palkkoihin nähden suhteellisesti enemmän sosiaaliturvamaksua kuin työvoimavaltaisilta yrityksiltä.

Voimassa oleva porrastus on toteutettu siten, että sosiaaliturvamaksuun sisältyvä kansaneläkemaksu on porrastettu. Perustason mukainen kansaneläkemaksu on tällä hetkellä 4,625 % työntekijälle suoritettuna ennakkoperintään alaisen palkan määrästä (I luokka). Työnantajan kansaneläkemaksu on kuitenkin edellistä korkeampi, jos kysymyksessä on liiketoimintaa harjoittava, valtionverotuksessa verovelvollinen työnantaja, jonka viimeksi toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoittamien kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on ollut vähintään 10 ja enintään 30 % hänen samana verovuotena maksamiensa palkkojen määrästä. Tällöin kansaneläkemaksun suuruus on 5,125 % (II luokka). Jos poistojen määrä ylittää 30 % maksettujen palkkojen määrästä, on maksun suuruus työnantajalle 5,625 % (III luokka). Porrastusta sovelletaan kummassakin tapauksessa vain, jos poistojen määrä ylittää 50 000 markkaa.

Porrastettua sosiaaliturvamaksua suoritti vuonna 1980 yhteensä noin 8 500 työnantajaa. Näistä kuului toiseen sosiaaliturvamaksuluokkaan 3 500 työnantajaa ja kolmanteen luokkaan 5 000 työnantajaa. Porrastamatonta maksua suoritti 77 500 työnantajaa. Sosiaaliturvamaksun alainen palkkasumma, joka mainittuna

vuonna oli noin 83 miljardia markkaa, jakaantui eri luokkien kesken seuraavasti:

I luokka	II luokka	III luokka
59,4 mrd mk (71,6 %)	17,2 mrd mk (20,8 %)	6,3 mrd mk (7,6 %)

Vuodelta 1981 sosiaaliturvamaksun kokonaiskertymä oli 6 470,3 miljoonaa markkaa. Tästä määrästä porrastuksen tuotto oli 199,7 miljoonaa markkaa. Vuoden 1982 tasolla laskettuna sosiaaliturvamaksun tuotoksi on arvioitu noin 7,8 miljardia markkaa, josta porrastuksen tuoton on arvioitu olevan noin 224 miljoonaa markkaa. Sosiaaliturvamaksun alainen palkkasumma oli noin 108 miljardia markkaa.

Sosiaaliturvamaksun porrastuksessa poistorajana vuodesta 1973 lähtien ollutta 50 000 markkaa ei ole muutettu sanotun vuoden jälkeen. Yhä useampi työnantaja on joutunut maksamaan korotettua sosiaaliturvamaksua. Korotuksen piiriin ovat tulleet myös monet pien-työnantajat. Vuonna 1980 joutui noin 8 500 työnantajaa maksamaan korotettua sosiaaliturvamaksua. Jos vuonna 1980 poistorajana olisi ollut 200 000 markkaa, olisi korotettua maksua joutunut maksamaan ainoastaan noin 3 100 työnantajaa. Porrastuksen tuotto olisi edellä mainitun poistorajan korotuksen takia vähentynyt ainoastaan noin 12 miljoonalla markalla eli noin 136 miljoonaa markkaa. Poistorajan korottaminen vähentää porrastuksen tuottoa siten suhteellisen vähän huolimatta siitä, että se samalla vapauttaa huomattavan määrän työnantajia korotetun sosiaaliturvamaksun piiristä. Jos poistorajaa olisi tarkistettu inflaation mukaisesti, poistorajan tulisi vuonna 1982 olla noin 140 000 markkaa.

1.3. Työnantajan sosiaaliturvamaksun muuttaminen

Kysymys yritysten kohonneista työvoimakustannuksista on ollut viime vuosina useaan otteeseen esillä. Toisaalta työnantajan sosiaaliturvamaksun kohtaantoa on pidetty epäoikeudenmukaisena. Sosiaaliturvamaksun porrastuksen on katsottu aiheuttavan vääristymiä muun muassa sen takia, että useat suuret pääomavaltaiset yritykset voivat taloutensa suunnittelussa muuttaa palkkojensa ja poistojensa suhdetta siten, että ne vain ajoittain joutuvat maksamaan korotettua sosiaaliturvamaksua. Sen si-

jaan monilla pienillä, työvaltaisilla yrityksillä ei ole tähän mahdollisuuksia.

Kustannuspaineiden ja välillisten työvoimakustannusten alentamiseksi onkin 19 päivänä helmikuuta 1982 päivätyssä hallitusohjelmassa siinä tarkemmin mainitulla tavalla katsottu tarpeelliseksi alentaa yrityksiin kohdistuvaa työnantajan sosiaaliturvamaksua pikaisesti vuoden 1983 loppuun saakka. Ohjelmassa mainittuja tavoitteita selvittämään asetettiin työryhmä, jonka ehdotuksiin nyt annettava esitys pohjautuu (Sosiaaliturvamaksutyöryhmä 1982; STM 1982: 3).

Työnantajan sosiaaliturvamaksua voidaan alentaa paitsi siihen sisältyviä yksittäisiä maksuja (kansaneläke-, sairausvakuutus- ja lapsilisämaksua) alentamalla, myös muuttamalla maksun porrastusta. Porrastuksenkin vaikutuksia voidaan säädellä kahdella tavalla. Toisaalta on mahdollisuus muuttaa porrastuksessa sovellettavan poistojen alarajan määrää ja toisaalta muuttaa porrastuksen asteikkoja.

Lainsäädännöllisistä ja verotusteknisistä syistä sosiaaliturvamaksun alennusta ei ole mahdollista kohdistaa puhtaasti yritystoimintaan. Hallitusohjelman tavoite pienen ja keskisuuren yritystoiminnan suosimisesta toteutuu kuitenkin toteuttamalla maksualennukset yksinomaan yksityisen yritystoiminnan puitteissa. Alennuksen ulkopuolelle jäisi siten julkinen hallinto myös sen liikelaitokset. Julkisen tahon käsite olisi samansisältöinen kuin verohallinnossa omaksuttu (kts. ennakkoperintälaki 19 §:n 2 momentti; 1038/78 ja verohallituksen päätös työn suorittamisesta aiheutuneiden kustannusten arvioimisesta 18 §; 272/80). Yksityisen yritystoiminnan puitteissa maksualennus suosisi pientä ja keskisuurta yritystoimintaa, jos suurin maksualennus tulisi nykyiseen sosiaaliturvamaksun ensimmäiseen luokkaan.

Edellä olevan johdosta esitetään, että kansaneläkelain 3 §:ssä olevaa sosiaaliturvamaksun porrastuksessa sovellettavaa 50 000 markan poistorajaa korotettaisiin 200 000 markkaan. Tämä inflaatiotarkistusta suurempi korotus suosisi erityisesti pientä yritystoimintaa. Sosiaaliturvamaksun alentamiseksi esitetään myös yksityisen yritystoiminnan työnantajan kansaneläkemaksua alennettavaksi siten, että nykyistä ensimmäistä luokkaa alennetaan 0,525 prosenttiyksikköä, nykyistä toista luokkaa 0,075 prosenttiyksikköä ja nykyistä kolmatta luokkaa 0,025 prosenttiyksikköä. Jotta sosiaaliturva-

maksuluokkien määrää ei tarvitsisi lisätä, esitetään julkisen tahon kansaneläkemaksua tarkistettavaksi siten, että sen sosiaaliturvamaksun suuruus vastaisi yksityisen yritystoiminnan toista sosiaaliturvamaksuluokkaa. Täten julkisen tahon kansaneläkemaksua olisi alennettava 0,025 prosenttiyksikköä. Yksityisen yritystoiminnan kansaneläkemaksut olisivat siten yrityksen pääomavaltaisuudesta riippuen joko 4,10, 5,05 tai 5,60 % ennakkoperinnän alaisen palkkojen määrästä. Julkisen tahon maksu olisi 4,60 %.

Sairausvakuutusmaksun alentamiseksi esitetään, että yksityisen yritystoiminnan sairausvakuutusmaksua alennetaan 0,45 prosenttiyksikköä eli 1,90 prosenttiin ennakkoperinnän alaisen palkkojen määrästä. Julkisen tahon sairausvakuutusmaksu jäisi nykyiselleen eli 2,35 prosenttiin.

Edellä esitetyn perusteella työnantajan sosiaaliturvamaksu muodostuisi seuraavasti:

nykyinen %	maksu ehdotetussa järjestelmässä %	alennus prosenttiyksikköä
<i>yksityinen yritystoiminta</i>		
6,975	6,00	0,975
7,475	6,95	0,525
7,975	7,50	0,475
<i>julkinen taho</i>		
6,975	6,95	0,025

Hallitusohjelman tavoitteen mukaisesti edellä olevan perusteella yksityisen yritystoiminnan työnantajien sairausvakuutusmaksua alennettaisiin 0,45 prosenttiyksikköä ja kansaneläkemaksua keskimäärin noin 0,35 prosenttiyksikköä. Tämä vastaisi 0,55 prosenttiyksikön alennusta kaikkiin työnantajiin kohdistuvana ja 0,8 prosenttiyksikön alennusta pelkästään yksityisen yritystoiminnan työnantajiin kohdistuvana.

1.4. Kansaneläkerahaston turvaaminen

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun alentamisesta nykyisestä 2 pennistä 0,25 pennillä (HE 35/1982 vp.). Toimenpide vähentää kansaneläkelaitoksen tuloja. Nyt ehdotettava työnantajan maksualennus vaikuttaa samalla tavalla. Toimenpiteillä on vaikutusta kansanelä-

kejärjestelmän kokonaisuudistuksen toisen ja kolmannen vaiheen toteuttamiseen.

Kysymys kansaneläkevakuutuksen taloudesta oli esillä valmisteltaessa hallituksen esitystä kansaneläkejärjestelmän kokonaisuudistuksen toisen ja kolmannen vaiheen toteuttamiseksi (HE 98/1981 vp.). Uudistuksen rahoitusta suunniteltaessa suoritettiin laskelmia, joissa kansaneläkevakuutuksen käytettävissä olevaa koko pääomaa verrattiin menoihin. Tällöin katsottiin, että kansaneläkerahaston varojen on oltava vähintään 10 % kansaneläkelaitoksen vuotuisista kokonaiskustannuksista. Laskelmat suoritettiin lisäämällä kansaneläkerahaston pääomaan eläkevakuutuksen osuus eläkelaitoksen toimihenkilöiden eläkkeistä johtuvasta vastuuvelan määrästä ja vähentämällä siitä joulukuussa tuloiksi kirjattavat vakuutusmaksutuotot. Joulukuun vakuutusmaksutuotot kertyvät kansaneläkerahastoon vasta joulukuun 28 päivänä, jolloin ne eivät ole enää käytettävissä sen kuukauden eläkkeiden maksatukseen. Edellä esitetyllä tavalla lasketut varat olivat vuoden 1981 lopussa 2,6 miljardia markkaa kansaneläkerahaston ollessa kirjanpidon mukaan 2,7 miljardia markkaa. Myöhemmin varojen suuruus kirjanpidolliseen rahaston määrään verrattuna tulee kasvamaan toimi-eläkevastuun nopeasta kasvusta johtuen.

Kuten edellä on mainittu, kansaneläkerahaston varojen on oltava vähintään 10 % kansaneläkelaitoksen vuotuisista kokonaiskustannuksista. On ilmeistä, että ehdotetut maksualennukset eläkemenojen kasvaessa vievät siihen, että kansaneläkerahasto jää alle tämän. Sen vuoksi esitetään kansaneläkelain 59 §:ää tältä osin muutettavaksi siten, että kansaneläkerahastosta puuttuva osa suoritettaisiin valtion varoista. Valtion olisi suoritettava myös ennakkoa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetäisiin.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Kansaneläkemaksun tuoton alennus olisi vuositasona noin 260 miljoonaa markkaa. Vuoden 1982 palkkojen perusteella maksettavan kansaneläkemaksun alennuksen vaikutus on noin 180 miljoonaa markkaa.

Sairausvakuutusmaksun tuoton alennus olisi vuositasona noin 340 miljoonaa markkaa. Vuoden 1982 palkkojen perusteella maksettavan sairausvakuutusmaksun alennuksen vaikutus on noin 230 miljoonaa markkaa.

Kokonaisuutena sosiaaliturvamaksun tuoton alennus olisi vuositasona noin 600 miljoonaa markkaa. Vuoden 1982 palkkojen perusteella maksettavan sosiaaliturvamaksun alennuksen vaikutus on kokonaisuudessaan noin 410 miljoonaa markkaa.

Edellä mainittujen työnantajan ja vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksujen alennuksista johtuen valtio joutuu siirtämään vuosina 1985—1988 varojaan kansaneläkerahastoon vuosittaisten markkamäärien riippuessa kansantalouden ja vakuutusmaksuperusteiden tulevasta kehityksestä.

3. Voimaantulo

Työnantajan sosiaaliturvamaksuun kohdistuvat alennukset ehdotetaan saatettaviksi voimaan toukokuun alusta 1982. Alennukset on tarkoitettu olemaan voimassa vuoden 1983 loppuun. Teknisistä syistä maksusäännökset ehdotetaan säädettäväksi yksivuotisinä. Kansaneläkemaksun porrastuksen poistorajaa sekä kansaneläkerahastoa koskevat säännökset olisivat pysyviä. Viimeksi mainittua koskeva kansaneläkelain 59 §:n muutos tulisi myös voimaan vasta vuoden 1983 alusta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**kansaneläkelain 3 ja 59 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 3 ja 59 §,

sellaisena kuin ne ovat, 3 § 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72) ja 59 § muutettuna 4 päivänä heinäkuuta 1963 ja 5 päivänä helmikuuta 1982 annetuilla laeilla (427/63 ja 103/82), näin kuuluviksi:

3 §

Vakuutetun on suoritettava vakuutusmaksun mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Työnantaja suorittaa, niin kuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksuna 4,25 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Jos liiketoimintaa harjoittavan valtionverotuksessa verovelvollisen työnantajan viimeksi toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoittamien, kuluvaan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on ollut suurempi kuin 200 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia hänen samana verovuotena maksamiensa palkkojen määrästä, maksun suuruus on viimeksi toimitettua verotusta seuraavana kalenterivuotena kuitenkin 4,75 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Jos tällaisen työnantajan edellä tarkoitettujen poistojen määrä on ollut suurempi kuin 200 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia maksettujen palkkojen määrästä, on sanottu maksu 5,25 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 2 momentissa tarkoitettua korotettua maksun määräämisestä.

59 §

Eläkelaitoksen rahastot ovat kansaneläkerahasto ja sairausvakuutusrahasto. Sairausvakuutusrahastosta säädetään sairausvakuutuslaissa.

Kansaneläkerahaston varojen on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään 1/10 kansaneläkevakuutuksen vuotuisista kokonaiskustannuksista. Jos kansaneläkevakuutuksen tuotot, joihin luetaan myös tämän lain 62 §:n mukaiset suoritukset, eivät tähän riitä, suoritetaan puuttuva osa valtion varoista.

Valtion osuutta määrättäessä kansaneläkerahaston varoiksi luetaan kansaneläkerahaston pääoma lisättynä eläkevakuutuksen osuudella eläkelaitoksen toimihenkilöiden eläkkeistä johtuvan vastuuvelan määrästä ja siitä vähennetään joulukuussa tuloiksi kirjattavat vakuutusmaksutuotot. Vuotuisina kokonaiskustannuksina ei kuitenkaan oteta huomioon edellä mainitun eläkevastuuvelan muutosta vastaavaa määrää.

Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkoa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Kansaneläkelaitokselle sairausvakuutuslain nojalla ja työnantajan sairausvakuutusmaksuina kertyvien varojen hoitamisesta säädetään sairausvakuutuslaissa.

Eläkelaitoksen varat kirjataan tilinpäätöksessä enintään käypiin arvoihin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1982, kuitenkin siten, että 59 §:ää sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 1983 lukien.

2.

Laki**vuodelta 1982 suoritettavasta työntäjän sosiaaliturvamaksusta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vuodelta 1982 suoritettavasta työntäjän sosiaaliturvamaksusta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta 27 päivänä marraskuuta 1981 annetun lain (802/81) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §

Poiketen siitä, mitä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 3 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72), on säädetty työntäjän kansaneläkemaksusta, maksumaa peritään mainitussa momentissa säädettyjen prosenttien 4,25, 4,75 ja 5,25 asemesta vastaavasti 4,625, 5,125 ja 5,625 prosenttia työntekijälle 1 päivästä tammikuuta 30 päivään huhtikuuta 1982 suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä, ja poiketen siitä, mitä mainitussa kansaneläkelain 3 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on päivänä kuuta 1982 annetussa laissa (/82), on säädetty työntäjän kansaneläkemaksusta, mak-

sua peritään mainitussa momentissa säädettyjen prosenttien 4,25, 4,75 ja 5,25 asemesta vastaavasti 4,10, 5,05 ja 5,60 prosenttia työntekijälle 1 päivänä toukokuuta 1982 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä, kuitenkin siten, että viimeksi mainitulta ajalta valtiolta ja sen laitokselta, kunnalta ja kuntainliitolta, evankelis-luterilaiselta kirkolta ja sen seurakunnalta sekä seurakuntainliitolta, ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta sekä Ahvenanmaan maakunnalta maksumaa peritään 4,60 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1982.

3.

Laki**vuodelta 1982 suoritettavasta työntäjän sairausvakuutusmaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vuodelta 1982 suoritettavasta työntäjän sairausvakuutusmaksusta 26 päivänä kesäkuuta 1981 annetun lain (479/81) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §

Poiketen siitä, mitä työntäjän sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (613/78), on säädetty työntäjän sairausvakuutusmaksusta, peritään työntäjän sairausvakuutusmaksua 2,35 prosenttia työntekijälle 1 päivästä tammikuuta 30 päivään huhti-

kuuta 1982 suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä, ja 1,90 prosenttia työntekijälle 1 päivänä toukokuuta 1982 tai sen jälkeen sanottuna vuonna suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä, kuitenkin siten, että viimeksi mainitulta ajalta valtiolta ja sen laitokselta, kunnalta ja kuntainliitolta, evankelis-luterilaiselta kirkolta ja sen seurakunnalta sekä seurakuntainliitolta, ortodoksiselta

kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta sekä Ahvenanmaan maakunnalta maksua peritään 2,35 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1982.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Marjatta Väänänen*

